

TUUKKI

2/2008

Joensuun Perhokalastajat ry

T u i k k i

Joensuun Perhokalastajat
ry:n jäsenlehti 2/2008

SISÄLTÖ

Puheenjohtajalta _____	3
Hallituksen jäsenten esittely _____	5
Ohjelmaa _____	9
Keisarillisen Suomen Senaatin antama päätös... _____	10
Pilkkikisat 2008 _____	11
Finnmark/Skoganvarre _____	13
”Perhomies pilkillä” _____	14
Hallitus vuodelle 2008 _____	16

Kannen kuva: Olli Koskinen, koukun muokkausta

© Joensuun Perhokalastajat ry
www.joensuunperhokalastajat.net
Taitto: **Maarit Ignatius**
gsm 050 354 8453
maarit.ignatius@hotmail.com

Puheenjohtajalta

Hyvät kalaveljet ja -siskot

Talvenselkä on jälleen taittunut ja auringon lämmittäessä mietteet tulevan kesän kalastuskoitoksiin alkavat liikkua perhokalastajien aivoissa. Onko perhorasiat tulleet täydennetyksi? Tarvitaanko kenties välinehankintoja? Minne suunnataan kesän kalastusreissut? Siinäpä sitä onkin pohdittavaa. Toivottavasti talven kerhoiltojen kalastuspaikkaesittelyistä on ollut hyötyä paikkoja miettiessä. Eikä pidä arastella kysellä tietoja, jos mieli tekee käydä uusilla paikoilla, joista jollakin seuran jäsenellä on kokemuksia. Rohkeasti vain yhteystiedot joltakin kaverilta ja soittelemaan. Perhokalastus ei tule olla salamyhkäistä hymistelyä. Antaahan se mukavan mielen itsellekin, jos joku on vinkistäsi saanut elämänsä kalan.

Vuoden kohokohta Perhomessutkin on jälleen käyty, vaikka allekirjoittaneelta ne kiireiden vuoksi jäivätkin väliin. Tällä kertaa yhteiskuljetusta ei järjestetty edellisten kertojen vähäisen osallistumisen vuoksi. Toivottavasti kaikki, jotka sinne halusivat, saivat kyydin järjestymään. Messujen yhteydessä pidetyn SUKL:n vuosikokouksessa ei tällä kertaa ollut seuran virallista edustajaa.

Kevään ja kesän ohjelmissa ei suuria muutoksia edellisiin vuosiin ole. Joitakin esittelyjä on vielä auki, mutta seuraamalla seuran kotisivuja niistäkin saa infoa. Pitkän tauon jälkeen seuran hihamerkkejä on jälleen saatavilla. Merkki on hieno brodeerattu ja niitä on saatavana allekirjoittaneelta Keittiötukusta Teollisuuskatu 1, hintaan 7,50 €/kpl. Seuralle jää pieni myyntipalkkio em. hinnasta. Halutessasi voit ompeluttaa merkin suoraan vaikkapa perholiiviisi Joen Tikkituotteella, Junailijankatu 11.

Antoisia kalastushetkiä toivotellen

Reijo Ikonen
Joensuun Perhokalastajien puheenjohtaja

Pasi Kettusen perho

Pohjois-Karjalan
systema oy

Hallituksen jäsenten esittely

Reijo Esa Uolevi Ikonen, Joensuun perhokalastajat ry:n **puheenjohtaja**
Syntymävuosi 58, ammatti: toimitusjohtaja, asunpaikka: Utra, Joensuu.

Perhokalastusharrastus alkanut v. 1981 seuramme kunniajäsenen Lauri Härön vetämällä kansalaisopiston perhonsidontakurssilla. Liityin seuraan v. 1987 heti Joensuuhun muuton jälkeen. Seuran hallituksen jäsenenä v. 1988–2001 ja jälleen 2008 alkaen. Alkuaikojen kalastus oli pääasiassa taimen-, harjus ja kirjolohien pyyntiä maakunnan vesillä ja Kuhmon seudulla.

Kiinnostus lohenkalastukseen heräsi vasta joskus 90-luvun puolivälissä, kun oltiin Antikaisen Ipen kanssa Pitkäsen Reinon ja Jarin opissa Utskoskella Tenolla. Siitä lähtien on viikko heinäkuun alusta tullut vietettyä Utsjoen maisemissa. Tenon ennätys on 5 kg lohijalka.

Viime vuosina on mielenkiinto herännyt Pohjois-Norjan lohijoille. Osittain Tenon vaatimattomat saaliit ja kiinnostus pienempiin vesistöihin ovat johtaneet tähän. Isoja kaloja on ollut kiinni useita kertoja, mutta aina ne ovat vetäneet pitemmän korren. Suurin lohieni on vasta viime kesänä pintapomperolla saatu Skallelvin 6 kg koukkuleuka ja tälläkin reissulla se suurempi karkasi kaverin käsistä rantakivillä. Koukkukielto nääs ja kiltit Itä-Suomen pojat-han ovat ainoita, jotka sitä noudattavat.

Mutta vielä se kymppi jysähtää... jos ei tässä niin seuraavassa elämässä.

Pasi Tukiainen, 37 vuotta, **varapuheenjohtajana**.

Avoliitossa Elinan kanssa, perhettä kertynyt kahden pojan verran, Jiri 11 v. ja Miro 7 v.

Perhokalastuksen ja perhonsidonnan pauloihin jouduin reilut 10 v. sitten eikä paluuta entiseen ole.... En myöskään vierasta pilkkikalastusta, lähes joka vuosi on päästävä Norjan rautu- ja harjusvesille kokeilemaan onnea. Höytiäisen siikapaiikat tulee kaluttua kevättalvella myös tarkkaan.

Mieluisimpia kalapaikkoja ovat jo vuosikautia olleet Pohjoisen lohijoet esim. Teno ja Lakselv. Puruveden ja Pyhäjärven järviharjuksen kalastus on myös lähellä sydäntä. Pohjois-Norjan harjusvedet ovat myös monesti antaneet hienoja kokemuksia ja muistoja. Mieliperhoja on vaikea listata. Sanotaan vaikka näin: Jokainen itsesidottu perho, jolla tulee saalista, on mieliperhoni.

Riku Kuikka, 45 vuotta, **sihteeri**. Siviilisääty: eronnut, puolivallaton poikamies joskin tällä hetkellä varattu. Lapset: 13- ja 19-vuotiaat pojat. Harrastukset: perhokalastus, vaeltaminen, lenkkeily, kokkailu.

Perhokalastuksen olen aloittanut kuusi vuotta sitten ja edennyt tällä saralla hitaasti mutta varmasti mottona ”loppuiän harrastus”. Mieluisimpia taimen-harjus-rautu kalastuspaikkoja ovat käsivarren joet, jotka ovat tulleet tutuiksi useiden vaellus- ja kalareissujen myötä. Ehdottomasti mieluisin käsivarren joki on Valtijoki, joka lumoo kauneudellaan kalamiehen.

Viime vuosina lohen kalastus on temmannut miehen mukaansa ja neljänä viime kesänä lohireissut ovat suuntautuneet kerran tai kaksi kesässä Norjaan. Norjan joista tutuiksi ovat tulleet Gaula, Orkla, Langfjordelva ja Saltdalselva. Pienet erämaiset lohijoet kuten Langfjordelva ovat ehkä lähimpänä sydäntä.

Mieluisin perho on oman reseptin mukaan tehty tummanpuhuva lohiperho, jolla sain elämäni ensimmäisen lohen Gaulalta painoltaan 7 kg. Perho on tehty kaksiaarakoukkuun, jossa on viininpunainen runko ja musta kettusiipi. Samaan perhoon on myöhemmin haksautanut useampi kala yön tummina tunteina. Tällä hetkellä penkistä syntyy useimmiten putkiperhoja.

Heikki Makkonen, jäsen.

Perhokalastuksen aloitin vasta ikämiesikäisenä vuonna 1994, mistä saakka olen ollut seuran jäsen. Kalastusta olen kuitenkin harrastanut pikkupojasta asti enemmän tai vähemmän aktiivisesti.

Hukkasin välillä hyvää kalastusaikaa kymmeniä vuosia muitten harrastusten, jalkapallon ja veneilyn, parissa.

Seuran hallituksessa olen toiminut useita vuosia.

Mieluiten kalastan tunturivesillä pintaperhoilla.

Antti Kuosmanen, 20 vuotta, **jäsen**.

Tehtävä hallituksessa: Sidontavastaava ja istuva jäsen.

Suosikkikalapaikka:

- Ruunaan kosket syksyllä
- Karvio koko kauden, erityisesti auringon nousun aikaan.

Motto: "Jos ei liitsiin pure, niin on kaloissa vika."

Teemu Venejärvi, 27 vuotta, **jäsen**.

Siviilisäätö: Pikkurouvan kanssa avoliitossa. Ammatti: Painaja.

Ensikosketukset perhokalastuksen otin v. 1992 Torniojoella harjuksia narratessa, tosin silloin virvelillä ja heittokoholla... loppukesästä tuli sitten hommattua oikeat perhovehkeet ja syksyllä tuli väännettyä ensimmäiset perhot nykyisen hallituksen pj:n johdolla, kiitokset siitä Reijolle! Joten onhan tässä muutama vuosi tullut jo viuhdottua, tosin pakko tunnustaa jotta tulihan tuossa välissä juostua muutama vuosi muunkin punalihaisen perässä... :)

Nykyään kalastus painottuu pääosin lohen ja meritaimenen perhokalastukseen Tenolla, Pohjois- ja Keski-Norjassa mm. Orkla ja Beiarelva ovat tulleet tutuiksi. tulevana kesänä muutamia uusia paikkoja, mutta niistä tuonnempana reissuraporttien muodossa. Mieluisimmaksi paikaksi nostan kuitenkin ala-Tenon särkät ja alakönkään yläpuolisen alueen, Piltamon josta olen myös ennätys loheni rantauttanut. Kotikoskillakin tulee tosin kyllä käytyä useaan otteeseen kesän mittaan, suosikkipaikkoina täällä toimivat Karvio, Kerma, ja Ruunaan pakolliset laavuviikonloput hyvässä seurassa varustettuna kylmillä mallasjuomilla...

Suosikkiperhoja on kertynyt monia, mutta nykyään tulee kalastettua 90 %:sti putkiperhoilla, varsinkin lohta! Tosin siiman päähän pääsee joka kesä myös muutamia klassikot kuten Black Docktor ja Green butt ym. variaatiot! Kesän reissuja odotellessa... Kireitä kaikille ja seuralla tavataan!

Joona Linervo, hallituksen jäsen.
Muita tietoja ei ole saatu.

MOREMUSIC.FI

**USKOMATTOMAN laaja valikoima tuotteita
SUOMALAISILTA rock -ja metallibändeiltä.**

**Tsekkaa edullinen valikoimamme osoitteessa:
www.MoreMusic.fi**

www.MoreMusic.fi - PL 254, 80101 Joensuu - sales@moremusic.fi

Ohjelmaa

6.5. klo18 Visionin tuote-esittely Ilosaaren laguunilla.

Nivan koskille

13.-15.6.2008

Seuran reissu Kuhmoon, Nivan koskille

Nivan kylältä on varattu viime kesän malliin talo, josta löytyy makuupaikat 8 kalastajalle, tarvittaessa 10 henkeä mahtuu majoittumaan.

Majoitus sijaitsee Kaarneen ja Vuonteen koskien välittömässä läheisyydessä.

Kalastona kirjolohti, taimen ja siika.

Kalastusluvat

10 €/vrk

Lisätietoja ja ilmoittautumiset:

Sitovat ilmoittautumiset 31.5. mennessä ensisijaisesti s-postilla pasi.tukiainen@telemail.fi, tai puh 050 571 4322.

HUOM. Alle 18 v. huoltajan seurassa!

Tulevaa:

Elokuussa järjestetään kirjolohen kalastusreissu Enon Valkealammelle. Tarkempaa tietoa reissusta ilmestyy kotisivuille kesän aikana.

Seuraa kotisivujamme!

www.joensuunperhokalastajat.net

Keisarillisen Suomen Senaatin antama päätös suomalaisesta säännöstä kalanpyyntiä varten Tenojoen kalastuspiirissä 1873.

Suomenno. 8.

Keisarillisen Majesteetin Korkeassa Nimessä,

Hänen Suomen Senaatin sa päätös, koskewa wirkaa toimittawalta maan kalastusten Tarkastajalta tehtyä ja Dulun läänin Kuvernööriltä alamaisen kirjoituksen ohessa 21 päivästä Helmikuuta 1873 armolliseen tutkintoon lähetettyä näin kuuluwaa

„Ehdotusta

suomalaiseksi säännökksi kalanpyyntiä warten Tenojoen kalastuspiirissä:

1 §.

Tenojoen kalastuspiiriin kuuluvat:

- a) Kietšimäjoki (Skjetsemjok), Inarijoki (Anarjok) ja sen jatko Tenojoki niin kauwas kuin waltakunnanraja sitä seuraa.
- b) Tähän rajajokeen laskevat haara-joet niin kauwas kuin lohi todistettawasti niihin nousee.

2 §.

Syyskuun 14 päivästä Huhtikuun 15 päivään pitää oleman kiellettyinä pyytää tahti tappaa lohia tai taimenta (söörret), olkooupa millä tawalla hywänjä, taikka käyttää tahti kalaweteen jättää lohien tahti taimenen (söörret) pyyntiä warten tehtyjä seisowia kalanpyydyksiä. Sen ohessa säädetään, että kaikki kiintonaiset kalastuslaitokset eli niin kutsutut padot (staengsler) pitää oleman ylösotettuina ja maalle nostettuina, warwut ennen Syyskuun 20 päivää ja kiintonaiset paalut, pukit eli jalat sekä painokiwet ennen Joulukuun 1 päivää.

3 §.

Paitši yllämainittuna rauhoitusaikana (2 §), pitää kulteella tahti nuotalla kalastaminen sen lisäksi oleman kiellettyinä kello 6:sta lauwantai-iltana kello 6:teen sunnuntai-iltana.

Lähde: Eka Lainio, Noitarummut ja kalajumalat, 1980

PILKKIKISAT 2008

TUKIAINEN VEI VOITON TOISTAMISEEN!

Kisat olivat perinteistä poiketen tänä vuonna aivan uudessa paikassa. Enon Valkealammella, joka tarjosi vallan mainiot puitteet muutaman tunnin kisaan.

Saavuimme kisapaikalle ensimmäisenä minä, Jari ja Tukiaisen Pasi, hie-
man jälkeen kymmenen. Lammella
oli vajaata kymmenen muuta onkisäl-
liä ennen meitä. Sää oli mitä mai-
nioin aurinko porotti lähes täydeltä
terältä ja ilmassa oli onnistumisen
tuntua. Istahdimme alas pohtimaan
minne mahtaisi kalat uida näin muka-
vana päivänä. Kohta puoliin Kinnari
saapui paikalle pienen petonsa kera.
Itse ajattelin, että nyt ei titteli jää sa-
maan osoitteeseen kuin viime vuon-
na, saamamiehen astellessa paikal-
le. Kohta puoleen asteli tietä pitkin
Kettusen Matti. Tällä kertaa oli nä-

emmä jäänyt ketunhantä kainalosta ja tilalle oli tarttunut repullinen mitä mahtavampia pilk-
kejä, ahvenpilkkejä tiettävästi. Lassi ja Eila Karvinen saapuivat Matin jalanjäljissä. Alkoi
seurue olla kasassa, kello lähenteli yhtätoista. Pikapuhelun jälkeen oli tiedossa, että Salo-
sen Tommi ja kaksi junioria myöhästyisivät tiukasta lähdöstä.

Kellon lyödessä yksitoista lähdimme kohti syvää poukamaa, josta oli viime vuonna tullut
jokunen kala. Matti ja Karviset jäivät kahden saaren reunamille matalampaan veteen.
Montulle päästyä hajauduimme hie-
man. Itse virittelin ootto-ongen hie-
man rannempaan
kuin muut. Ensimmäiset kymmenen minuuttia oli kiivasta odottelua, pää pyöri kuin pöllöllä
konsanaan kun kaikki tarkkailivat kuka nappaisi ensimmäisen lohen. Pian Tukiaisen ootto-
ongessa alkoi täpistä. Pikku värinää, olisiko kirjo näykkimässä? Muutama nykäisy ja Pa-
silla tärppäsi, ahven. Niitä siitä montusta nosteltiin muutama, Kinnari taisi niitä useamman
käyttää jäällä. Itselläni ja Jarilla alkoi hermot kiristyä. Lähdimme etsimään parempia onki-
paikkoja, rannan tuntumasta. Muutama reikä rannan tuntumassa ei antanut mitään, syvää
oli, liiankin syvää? Kello alkoi olla lähempänä kaksitoista kun lähdin etsimään kalaa, mui-
den jäädessä montun ympärille.

Näytti olevan hiljaista muillakin kalastajilla. Yksi poukama oli kuitenkin vetänyt enemmän
väkeä. Siellä ne kalat vissiin ovat ajattelin kun lähdin taittamaan matkaa. Kaukaisimmassa
poukamassa, no missäpä muualla. Poukamaan päästyäni näytti, että kalaa väsytetään.

Taitaa vielä olla iso kun ottaa lisää siimaa tasaiseen tahtiin. Taisi olla vain alku spurtti, muutaman minuutin päästä jäällä köllötteli komean kokoinen kirjolohi. Tuntui lupaavalta. Pikaisesti laskin oman ootto-ongen matalan reunaan ja kairasin viereen toisen reiän. Morrilla meinasin onkia. Pyöräytin vielä pienen tahnapallon koukun kärkeen, että on vielä pikkuisen ekstra kaloille. Muutaman nykyn jälkeen tuntui pikkuinen tuuppaus morrissa. Nyt oli kala kohdilla ja kiinni. Pieni pettymys kuitenkin oli kun särki nousi avannosta ja kirosin mielessä. Tällä välin oli Matti ja Lassi tulleet samaan poukamaan. Kului vartti, puoli tuntia, tunti. Eikä nykyn nykyä. Reikiä oli tullut kierrettyä jo useampi ja kalat loistivat poissa ololleen. Kello lähenteli puoli kahta. Oli siis tullut aika etsiä uusi apaja.

Suuntasin takaisin kohti monttua. Välillä haastelin Eilan kanssa. Oli nähnyt kirjon reiästä, mutta ei ollut napannut. Oli kuulemma ollut matalassa. Tuntui täysin mahdolliselta, että kala on matalassa, syvältä kun ei ollut mitään tullut. Pienen niemen takaa löysin Pasiin ja Jarin väijystä. Siellä ne mokomat juonivat kaloja vastaan, mutta turhaan. Olivat saaneet paikalliselta vihiä, että kalat on matalassa. Ei ollut vettä kuin metri siinä mistä jätkät onki. Pienillä morreilla olivat kuulemma saaneet. No itse jätin ootto-ongen taas syvään veteen kalan toivossa ja tallasin kohti Jaria ja Pasia. Muutaman ahvenen nosti Jari jäälle ja kehaisi, että oli käynyt joku isompi mörkö hipaisemassa mosaria. Itse kairasin reiän parin metrin päähän Jarista. Sattui vielä mukavasti hiekkapohjalle, kun muualla oli heinä- tai mutapohja. Siihen sitten makuulle kävin ja ajattelin ahvenia käydä kiusaamaan. Siinä niitä pyöri sadan gramman kaloja, tuntuivat vain katselevan kun valkeassa mutuleechissä marabout liehui. Muutaman kovemman tempaisun jälkeen ahvenet hävisivät. Ajattelin, että minne lie menneet ei varmasti enää liitsi kiinnostanut. Sitten se tuli, kuin Jumalan selän takaa. Kirjolohi! Eikä ollut pieni sellainen, nopeasti iski kohti liitsiä. Huti! Nopea käännös ja kiinni oli. Sen verran ehdin sanomaan, että kiinni on, oli kala jo mennyt menojaan. Pikkuisin söi miestä, jäi muutama sydämenlyönti välistä, tuli lusikallinen housuun. Muutama minuutti eteenpäin ja Pasilla täppäsi. Mosarissa ja ohut siima, taisi olla 0.18 eli juuri sellainen, että saa mosarin uimaan. Ei uskaltanut ottaa väkisin kun oli ohutta lankaa, mutta lopulta kala oli putkessa. Jari koukkasi kalan ammattilaisen ottein, ensimmäisellä ylös asti, on tainnut poika syödä leipää ja paljon. Reilun kokoinen kala, kisan ratkaisu oli lähellä. Kello alkoi olla yli kahden ja viimeinen tunti oli menossa.

Samaan rantaan porattiin vielä tusinan verran reikiä, mutta turhaan. Kello löi kolmea ja oli aika lähteä puntaariin. Makkara tulet sytyteltiin ja porukka kasaantui katokselle. Lassilla oli siimat paukkuneet matalassa, muilla ei mitään. Makkaroita paistellessa palkinnot jaettiin, tai siis Pasille reppu kouraan. Olihan tuo jo Ikosen Reijolle "luvannut" tittelin uusia ja repun kotiin kantaa. Tukiaisen Pasista julistettiin siis kisan voittaja, yhdellä reilun kilon kokoisella kalalla. Ero oli pieni ensimmäisen ja loppujen yhdeksän kalastajan kesken.

Pasi Tukiainen

Lämpimät kiitokset kaikille sponsoreille ja yhteistyökumppaneille.

Finnmark / Skoganvarre

Skoganvarre Turist & Camping sijaitsee Finnmarkin läänissä valtatie E6 varrella:

- 27 kilometriä Lakselvista etelään.
- Tuntureiden ympäröimässä laaksossa.
- Kauniin Øvrevatn-järven rannalla.

- Etäisyys Kautokeinosta on 177 km
- Karasjoelta 48 km
- Nordkapista 220 km.

Majoitustilat:

- 6 kpl paritaloja, joissa yhteensä 12 huoneistoa (2 mh+oh+minikeittiö+wc/suihku+tv)
- 5 kpl talviasuttavaa 4-hengen hirsimökkiä (keittomahdollisuus ja jääkaappi)
- 14 kpl talviasuttavaa 2-hengen hirsimökkiä (keittomahdollisuus ja jääkaappi)
- 24 sähkö- ja vesipisteellä varustettua asuntovaunupaikkaa.

Lisäksi yhteiskäytössä ovat wc-, suihku- ja saunatilat, keittiörakennus, grillitupa ja minigolf. Alueella on myös kauppa ja posti, josta saa kaikki tarvittavat kalastusluvut.

Yhteystiedot:

Skoganvarre Turist & Camping a/s
Markku Sillantaus
9722 Skoganvarre, Norge
Markku Sillantaus puh. +47 958 47
863

Puh. +47 784 64 846
Fax. +47 784 64 897
skoganvarre@c2i.net
skoganvarre@hotmail.com

"Perhomies pilkillä"

"Helmikuun viimeisellä viikolla olisi vähän remonttihommia tiedossa Sukanvarressa, oisko talkoo porukkaa tiedossa?" tiedusteli hyvä ystäväni Markku Sil-lantaus puhelimesta joskus tammikuun loppu puolella. "Jaa, mikspä ei, jos hallitus myöntää loman,..." Loma-anomus läpi ja soitto kaverille, Tarmo Raut "Rautu" Järvelle että kiinnostaisiko lähtö pohjoiseen näin vähän aikaisempaan ajankohtana kuin yleensä? "Joo" kuului Tarmon vastaus. 23.2. noin klo 9.00 startti Joensuusta kohti pohjoisia vesiä ja tuntureita. Matka kului normaalin jutustelun lomassa joutuisasti. Ajokeli oli talvinen mutta hyvä. Perille pääsimme Suomen aikaa noin klo 22.00 iltasella. Pakkanen paukkui Skoganvarressa noin 20 miinusasteen voimalla joten leutoon etelän talveen tottuneilla matkalaisilla tuli kiirus etsiä villapaitaa ja fleecettä päälle. Remonttiryhmään oli jo paikalle ehtinyt Markun vanha ystävä Ilpo ja poikansa Ville, Tampereen seudulta nääs. Loppuilta kului mukavan seurustelun ja elävän musiikin tahdittamina, Ilpo ja Markku kun ovat kumpikin, no, ilmeisen taitavia muusikoita. Ilpo rummut, Markku koskettimet.

Sunnuntaiaamuna päästiin tosi toimiin, remontin merkeissä. Naisten ja miesten suihku/sauna tiloista suihkukaapit ym. irtaimisto pihalle. Ilpo ja Ville aloittelivat lattioiden hiontaa, pitää nääs saada betonipinnasta vanha maali pois ennen kuin lattian pinnoitus porukka tiistaina saapuu. Iltapäivällä minun ja Tarmon purkurevohka oli niin hyvällä mallilla että saatoimme vaihtaa työhaalarit pilkkivastaaviin ja lähteä pilkille. Ajelimme Lakselviin päin parikymmentä kilometriä ja poikkesimme "Patalammelle". Mielenkiintoinen paikka, muutaman hehtaarin kokoinen lampi, kalastona pelkkää taimenta. Ei lähtevää, ei tulevaa puroa, lähdepuhainen lampi. Syvyyttä

keskellä ehkä 20 m. Huhujen mukaan kyseisen lammen taimen aktivoituu syönnille iltahämärissä. No, niin asianlaita olikin. Ongimme taimenia klo 16 - 18 välisenä aikana, parhaan syönnin sattuessa klo 17 aikoihin. Kappalemäärää kertyi yhteensä reilusti yli 10, koko kaloilla oli niin pientä että päästimme kaikki takaisin kasvamaan. Pilki ja päästä kalastusta siis. Keli pakastui rajusti auringon laskeutessa eli oli korkea aika painua kämpille ja syömään. Seuraava aamu valkeni siedettävissä olosuhteissa, pakkasta noin 15 astetta, tyyntä. Tarmon ohjastamana ajelimme TurboDiesel Sitikallani Karasjoen suuntaan noin 20 km.

Katiska parkkiin tien sivuun, sukset jalkaan ja reput ja kairat pykälään. Hihtoa noin ½ tuntia ja perillä. Huhun mukaan lampi olisi täynnä karmean kokoista ahventa. "Paskapuhetta", totesin Tarmolle joka kertoili isoista ahvenista joita oli lamesta saanut. Ensimmäiset reiät niemenkärkeen, jätää noin 1 m, vettä jään

alla noin 50 cm. Ei nykäystä. Muutaman hikisen kairaussession jälkeen rupesi jään alta kuulumaan kum-mia. Perhana, ahven, äkkiarvio noin 25 g, "Tare, prkl, mit vit? Isojahan täällä piti olla?" "Joo, on niitä pie-niäkin seassa" kuului kommentti ja kun päätäni käänsin äänen suuntaan, roikotti Tarmo noin 600 g ahventa pilkin nokassa. Parin tunnin onginnan jälkeen jäälle oli kertynyt, nihkeästä syönnistä huolimatta, aika läjä "Paikallista sinttiahventa" (Tarmon ilmaus kalojen koosta), keskipaino laskeskeltiin puolen kilon paremmalle puolelle. Sinttiahventa? Mitenköhän olisi keväällä, kun iso rupeaa syömään? Kuulemma keväällä, hyvällä syönnillä, ei kilon raja ole tiukassakaan,,, Päivän kääntyessä ehtoo puolelle hiihtelimme autolle, käsittämättömän hikoilun siivittäminä. Joka ainoa vaatekappale oli likomärkänä hiestä. Repun paino tuntui vielä illallakin olkavarsilla. Pikasuihku, ruoanlaitto ja elävästä musiikista nauttimaan taas Markun ja Ilpon tahdittamina.

Tiistaina, pakkasta klo 7 noin 28 astetta. Ei kiirettä ongelle. Ilpo hiippaili naapuri bungalowista aamu virtsalle. "Oliko kylmä yö?" kysäsin. "No ei pahasti, mutta Villen kelkkasaappaat jääty mökin lattiaan kiinni" "Ei kai kaljat jäätyne?" "No ei onneks, nostin ne lattialta pois illalla" "Huhuh, fiksu veto" totesin. Puolenpäivän maissa pakkaneen hellitti sen verran että kaikki vaatteet päälle turattuamme pystyimme lähtemään Markun moottorikelkalla Vuollajohkalle, n. 6 km päähän länteen Skoganvarresta rautupilkille. Odotukset eivät olleet kovin korkealla raudun suhteen järvelle päästyämme, aikaisen ajankohdan ja kelin takia. Pelipaikoilla oli jo kyllä joku ehtinyt käydä ennen meitäkin, siitä kielivät vanhat pilkkiavannot. Ei ollut ihmeiden aika ohi, muu-taman minuutin onginnan jälkeen **TÄRPP!** Tärpistä 20 sekuntia ensimmäinen "perus rautu" jäällä! Painoa alle 300 g mutta kaunis kala. Syönti jatkui vaihtelevana päivän mittaan, lopputuloksena vajaa 30 kpl rautuja kahteen pekkaan. Ei pöllömmiin helmikuulla. Sama ralli jatkui loppuviikon, yöllä kova pakkaneen, jäälle ei ollut asiaa ennen puoltapäivää mutta rautuja tuli tasaisesti koko loppuviikon ajan. Ei suuria mutta kauniita kaloja. Loppuviikon aikana remontoitavien tilojen lattiaan ilmestyi epoksinnoite ja ulos kannettu irtaimisto kannettiin takaisin paikoilleen eli niiltä osin remontti oli kuosissa.

Kotiinlähtö lähenei. Sunnuntai aamuna klo 7 nostimme kytintä kohti Suomea ja Joensuuta. Huhtikuun lopulla uudestaan samoihin maisemiin. Muuten, asia josta olen kuullut puhetta: Punalihainen hauki. Nyt sen olen omin silmin nähnyt. Onko joku muu?

**Pilkkireissuterveisin,
Pasi Tukiainen**

Pilkit ja kuva Eero Kuittinen

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2008

<i>Puheenjohtaja</i>	Reijo Ikonen	gsm s-posti	0400 509 692 reijo@keittiotukku.com
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Pasi Tukiainen	gsm s-posti	050 571 4322 pasi.tukiainen@telemail.fi
<i>Sihteeri</i>	Riku Kuikka	gsm s-posti	040 544 8136 riku.kuikka@mantsinen.com
<i>Jäsen</i>	Heikki Makkonen	gsm s-posti	050 597 1896 heikki.makkonen@erisoft.fi
<i>Jäsen</i>	Joonas Linervo	gsm s-posti	050 358 9959 joona.linervo@luukku.com
<i>Jäsen</i>	Antti Kuosmanen	gsm s-posti	050 378 8651 kuosmanen.antti@hotmail.com
<i>Jäsen</i>	Teemu Venejärvi	gsm s-posti	050 302 8288 teemu.venejarvi@hotmail.com

<i>Rahastonhoitaja</i>	Tommi Salonen	gsm s-posti	050 522 1307 tommi.salonen@telemail.fi Valovuodentie 1, 80170 Joensuu
------------------------	---------------	----------------	---

Kaikista iltoihin tulevista viime hetken muutoksista ilmoitetaan seuran nettisivuilla: www.joensuunperhokalastajat.net ja tarvittaessa niistä ilmoitetaan myös Karjalaisen (sanomalehti) perjantain järjestöpalstalla.

Seuraava Tuikki ilmestyy syyskuussa 2008.

Toimita Tuikkiin tuleva aineisto joko:

1. suoraan taittajalle sähköpostilla: maarit.ignatius@hotmail.com tai
2. Eero Kuittiselle sähköpostilla: eero.kuittinen@flyfishinghut.fi tai
3. puheenjohtaja Reijo Ikoselle sähköpostilla: reijo@keittiotukku.com tai osoitteella: Törönkuja 6, 80170 Joensuu.